

Stillehavskrigen

Overordnet emne: 2. Verdenskrig.
Deleemne: Stillehavskrigen.
Marts 2007

Mattias Buccinnà

Indholdsfortegnelse

Indledning	3
Problemformulering	3
Sådan startede det	4
De økonomiske Problemer	4
Japanerne handler	4
Admiral Yamamotos plan	4
<u>Pearl Harbor</u>	5
Oplysninger	5
Angrebet på Pearl Harbor	5
Japanernes chok	6
<u>Midway</u>	7
Oplysninger	7
Yamamoto slår til igen	7
En mirakuløs sejr	7
<u>Guadalcanal</u>	9
Oplysninger	9
Slaget	9
Litteraturliste	10
Konklusion	10

Indledning

Jeg har valgt emnet om Stillehavskrigen, fordi det har interesseret mig igennem længere tid, og jeg derfor vidste noget om det i forvejen. Jeg synes selv, at slagene under Stillehavskrigen var de vigtigste slag under hele 2. verdenskrig. Egentlig havde jeg kun valgt Pearl Harbor som mit emne, men efterhånden som jeg kom længere ind i opgaven, synes jeg det kunne være interessant at vide, hvad der skete efter Pearl Harbor. Filmen "Pearl Harbor" gav mig stor inspiration til emnet. Specielt den uknækkede japanske kode og de konsekvenser det fik for amerikanerne, synes jeg er interessant ved Pearl Harbor. Men også slaget ved Midway har nogle spændende detaljer, f.eks. hvordan admiral Isoroku Yamamoto forsøgte at forvirre amerikanerne ved at sende en lille flåde mod nord, således at amerikanerne troede, at de ville sejle udenom Midway. Desværre havde amerikanerne knækket koden forinden. Herudover synes jeg, at den måde japanerne planlagde alle deres angreb var kanonspændende.

Problemformulering

Trin 1:

- Hvor mange døde under Stillehavskrigen?
- Hvor længe tog det at planlægge angrebet på Pearl Harbor?
- Hvem planlagde det?
- Hvornår blev disse øer angrebet?
- Hvad fik japanerne til at tro at de kunne vinde imod et land der var så magtfuld som USA?

Trin 2:

- Hvilke konsekvenser fik det for USA, at japanerne angreb Pearl Harbor?
- Hvorfor var Midway og Guadalcanal så vigtige for Amerikanerne?
- Hvorfor sendte de ikke forsyninger til Japan?
- Hvilke konsekvenser fik det for Japan, at de invaderede Østasien?
- Hvorfor reagerede det amerikanske hovedkvarter ikke på advarsle fra George Elliot?
- Hvorfor blev angrebet på Pearl Harbor ikke succesfuldt?
- Hvorfor blev Midway angrebet?
- Hvordan vandt amerikanerne der?
- Hvordan kunne amerikanerne vide, hvor og hvornår japanerne ville slå til?
- Japanerne havde få dage før angrebet, arrangeret en fredskonference – hvade dette faktum betydning for amerikanerne?

Trin 3:

- Var det rimeligt at amerikanerne brugte A-bomben imod Japan?
- Var det rimeligt at Japan erobrede det meste af Østasien?
- Ville det være bedre hvis amerikanerne var ligeglade, og sendte forsyninger?

Trin 4:

- Hvad kunne Franklin D. Roosevelt (den amerikanske præsident) havde gjort, for at undgå Stillehavskrigen?
- Hvad burde han have gjort

Sådan startede det

De økonomiske Problemer:

I 1929 skete der et enormt børskrak på Wall Street i USA. Det resulterede i at pengene mistede deres værdi, og derfor blev arbejdsløsheden stor i hele verden. Både Franklin D. Roosevelt og Adolf Hitler udnyttede dette til deres fordel og lovede arbejde til alle de arbejdsløse.

Japanerne syntes, at det Hitler gjorde var smart, så de kopierede ham, ved at erklære Kina krig i 1937. Den Japanske hær trængte ind i det østlige Kina, og erobrede den Kinesiske hovedstad. Japan fortsatte deres fremmarch i Asien. Roosevelt var ikke glad for, at japanerne erobrede mere og mere land. Han og de allierede ville jo gerne sikre deres kolonier. Derfor pressede Roosevelt Japan til at trække sig ud af Kina, men det nægtede japanerne. De var stolte over hvad de havde gjort, og havde på ingen måde tænkt sig at stoppe. For japanerne var tyskernes besættelse af Frankrig i maj 1940 opfyldelsen af en drøm. Nu kunne de erobre Fransk Indokina uden kamp. Og da Indokina grænsede op til Kina, kunne de bruge Indokina som base til at angribe Kina.

Præsident Roosevelt reagerede ved at forbyde alt transport af jern og stål til japanerne. I 1941 stoppede han også transporten af Olien. Endnu engang krævede Roosevelt, at japanerne skulle trække sig ud af Indokina, men Japan nægtede igen. Uden olie, kunne japanerne dog ikke kæmpe imod kineserne, så de skulle finde på noget fornuftigt, og det skulle gå stærkt, for havde kun olie til at kunne klare sig i 18 måneder.

Franklin D Roosevelt

Japanerne Handler:

Eftersom japanerne ikke selv havde olie, måtte de finde andre metoder at skaffe den på. Men det eneste sted, der var olie i nærheden, var i det Hollandske Ostindien, syd for det amerikansk-kontrollerede Philippinerne, og det Britiske Malaya. Så hvis de skulle besætte det Hollandske Ostindien, skulle de gå i krig mod englænderne og amerikanerne.

Japanerne prøvede at handle med Roosevelt - men forgæves. De japanske ledere besluttede herefter, at hvis blokaden ikke blev ophævet inden d. 25. november 1941, blev der krig. Japanerne kunne ikke vente længere, fordi oliemanglen påvirkede deres produktion af militærfartøjer, som ville gå i stå og gøre dem svagere, mens amerikanerne blev stærkere.

Admiral Yamamotos plan:

Admiral Yamamoto havde arbejdet på ambassaden i USA, og han vidste, at Japan, som er så lille et land, ikke kunne slå et land, der var så magtfuldt som USA. Men da det blev besluttet, at USA skulle angribes, blev det hans opgave at lave en plan. Yamamoto vidste, at Japans eneste mulighed var at lave et overraskelsesangreb på den amerikanske stillehavsflåde "Pearl Harbor." Men før det kunne blive et overraskelses angreb, skulle de lave noget uventet. Derfor lavede Japan og USA en fredsaftale, få dage inden angrebet på Pearl Harbor for at forvirre amerikanerne.

Pearl Harbor

Oplysninger:

I 1918 fik USN (United States Navy) godkendelse til, at bygge en flådebase på øen Oahu, som er en del af Hawaii øerne. Basen blev kaldt Pearl Harbor, fordi vandet skinnede så smukt, når solen stod op. På denne ø placerede amerikanerne også en lufthavn. Den bestod af ikke mindre end 390 bombe- og jagerfly. De stod vingespids til vingespids på meget lange rækker.

Det store slagsskib "Arizona"

Flådebasen bestod af: 8 slagskibe, 8 krydsere, 29 destroyere, 9 undervandsbåde og 50 andre skibe.

Hele den amerikanske flåde var placeret her, inklusiv Arizona, det største krigsskib i verden. Der var over 1.000 mand på skibet. Amerikanerne havde godt nok hele deres flåde her, men intet til at forsvare den. De havde f.eks. ikke et torpedonet, hvis de skulle blive angrebet.

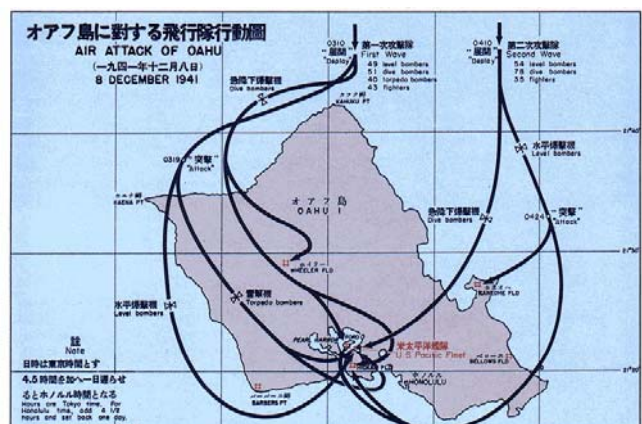
Sikkerheden på Pearl Harbor kunne have været langt bedre.

Angrebet på Pearl Harbor:

Det var søndag den 7. december 1941. Solen skinnede over Hawaii-øen Oahu. Klokken var 7:02 på en søndag morgen. Enhver amerikansk marineinfanterist lå og sov, bortset fra radaroperatør George Elliot. Præcist kl. 7:02 opdagede han noget usædvanligt på sin radarskærm. Der var en masse grønne streger på vej til Oahu. Der var ingen tvivl om, at det var flyvemaskiner. George ringede straks til hovedkvarteret og fik svaret. "Bare glem det". For samme morgen skulle nogle allierede bombeflyvere ankomme til Pearl Harbor. Men i virkeligheden var det japanske fly. Selvom USA og Japan ikke var i krig, havde japanerne udført et overraskelses angreb på Pearl Harbor. Denne angrebsbølge, som blev ført af kaptajn Mitsuo Fuchida, bestod af 183 bombe- og jagerfly og havde et fælles mål, nemlig at tilintetgøre alle skibe og fly. Nede på den amerikanske flyvebase, lå alle fly stille. Angrebet kom altså som en total overraskelse. Mitsuo råbte ordren "Tora Tora Tora!" over radioen, hvilket betyder: "Tiger tiger tiger!", som var ordren til bombardementet. Japanerne dykkede ned imod den amerikanske flåde, og begyndte at bombe. Først her vågnede de amerikanske marineinfanterister. Amerikanerne prøvede at få deres fly op, men forgæves. De blev skudt, inden de overhovedet nåede at lette. Klokken 8:55 kom endnu en bølge. Den bestod af 163 flyvere.

Luftangrebet stoppede klokken 9:55, og på dette tidspunkt havde amerikanerne mistet 60 % af deres flåde. Dette var resultatet efter angrebet:

4 slagskibe sænket og 4 beskadiget, 3 destroyere sænket, 3 krydsere beskadiget, 2 andre skibe sænket, 188 ødelagte fly og 155 beskadiget, 2.335 militære (1.177 mistede livet på Arizona) og 68 civile dødsfald. Japanerne mistede til gengæld kun 29 flyvere og 64 piloter.

1. og 2. angrebsbølger

Japanernes chok:

Næste dag inspicerede en rasende og chokeret admiral William "Bull" Hasley sin bombede og sænkede flåde og udbød: "Når vi er færdige med dem, vil japansk kun være et sprog man taler i helvede". Men angrebet kunne have gået meget værre. Japanerne aflyste nemlig deres 3. bølge, der skulle have angrebet: Tørdokkerne, ammunitionsmagasinerne og brændstoflagerne. De fik heller ikke ram på de 3 amerikanske hangarskibe, for de havde været på øvelse langt ude på havet. Angrebet på Pearl Harbor indledte Stillehavskrigen, hvilket blev historiens største søkrig.

Vinteren 1942 var en sørgelig tid i USA. Aviserne skrev intet, radioen fortalte heller ikke noget spændende, ja det hele var deprimerende. Men gennem 1942 planlagde amerikanerne et bombetogt på Japan.

Plakat fra Pearl Harbor

Bombetogtet blev anført af løjtnant Jimmy Doolittle, det fandt sted i april 1942, da de 2 hangarskibe, Hornet og Enterprise, var ude på Stillehavet med kurs mod Japan. Planen var, at bomb alle våbenfabrikker, skibe og fly, og derefter lande derefter i Kina. Men den 17. april ved midnat, blev de 2 amerikanske hangarskibe set af en japansk patruljebåd. Hangarskibene sænkede den japanske patruljebåd, som dog forinden nåede at sende advarslen til Japans hovedkvarter. Derfor besluttede Doolittle og hans mænd, at for at undgå at blive skudt var det nødvendigt at lette fra hangarskibet 240 km fra det oprindelige sted. Den 18. april kl. 7:19 startede hans besætning operationen. De lettet fra de 2 hangarskibe og fløj over

Løjtnant Jimmy Doolittle

Japan ved middagstid. Bomberne begyndte at falde og ødelagde en masse. Bomberne ramte godt nok ikke mange militære mål, men ødelagde 90 bygninger og dræbte ca. 50 civile. Derefter fløj Doolittle og hans besætning ind i Kina og nåede med nød og næppe den kinesiske kyst. Men ikke alle nåede det. 8 blev taget til fange af japanerne og 3 døde ved nødlandingen i Kina. Den 15. oktober 1942, blev de 8 dømt til døden. Japanerne gjorde meget ud af henrettelserne for at gøre amerikanerne bange, for de vidste, at krigen først ville være til ende, når USA sluttede fred. Men disse henrettelser, gjorde bare amerikanerne mere gale i hovedet, end de var i forvejen.

Selvom Jimmy Doolittles angreb ikke havde lavet den store militære skade, var japanerne alligevel chokerede, det var nemlig første gang de blev bombet. Japanernes ledere havde forsikret kejseren om, at Japan var i sikkerhed, så de følte sig skuffede, fordi de ikke kunne gøre noget ved det.

Slaget ved Midway

Oplysninger:

Midway er en lille ø midt ude i Stillehavet. Amerikanerne ejede denne ø, og havde en flåde her. Øen fik Navnet "Midway," fordi den ligger imellem Japan og USA. På dansk ville vi kalde den "Midtvejen."

Yamamoto slår til igen:

Efter det store bombardement på Japan, hvor de japanske generaler og ledere havde tabt ansigt, pressede Yamamoto for at få gennemført en invasion på den amerikanske ø Midway. Yamamoto ville lokke resterne af den amerikanske flåde hen til Midway og derefter slå til. Når flåden var blevet sænket, ville han bruge øen som base. Så kunne japanerne true Hawaii og den amerikanske stillehavskyst. Dette ville helt sikkert tvinge amerikanerne til at slutte fred. Admiral Yamamoto havde samlet en flåde på: *11 slagsskibe, 8 hangarskibe, 22 krydsere, 65 destroyere og 18*

undervandsbåde. Han var sikker på, at japanerne ville sejre denne her gang.

Amerikansk B-25 bomber fra Hangarskibet Enterprise

En mirakuløs sejr:

Amerikansk Styrtbombefly

Da hans flåde stod ud for Midway, sendte han en begrænset flåde med kurs nordpå mod Aleutterne i håb om, at amerikanerne ville blive forvirret. Men, hvad japanerne ikke vidste, var, at amerikanerne havde brudt det japanske kodesprog og derfor vidste, hvornår og hvor de ville angribe. Men den amerikanske admiral, Nimitz, havde kun *8 krydsere, 17 destroyere, og 3 hangarskibe*, hvoraf et af hangarskibene var Yorktown, fra Pearl Harbor, der med en fart var blevet repareret. Om natten den 4. juni 1942, kom den japanske flåde tættere på. Klokkeren 5:34 blev flåden observeret af en amerikansk patruljebåd. Advarslen blev hurtigt sendt til Admiral Nimitz, der gav ordren til bombeflyene: "Gør alt for at sænke de japanske hangarskibe!" Få minutter efter opdagede radaren flere end 100 japanske fly, der nærmede sig Midway. Mens

de amerikanske bombeflyvere kom på vingerne, fløj de amerikanske jagerfly imod de mange japanske fly. Amerikanerne var i stort undertal, og var derfor en let opgave for japanerne, at skyde dem ned, da de havde langt bedre fly. De amerikanske bombefly klarede sig heller ikke godt. Alle deres bomber ramte forbi. Så japanerne havde klart fået den bedste start. Men endnu en

overraskelse fra amerikanernes side, blev opdaget på de japanske radarer. Deres hangarskibe havde ligget på lur nordøst for Midway, og havde kurs mod de japanske hangarskibe. Fra klokken 09:30 til 10:24 angreb de amerikanske torpedobombemaskiner. Men endnu engang afviste de japanske skibe et luftangreb. Nu var sejren hjemme tænkte viceadmiral Nagumo. Japanerne havde afvist 4 angreb fra amerikanerne og var nu selv klar til modangreb på de amerikanske hangarskibe. Men hvad ingen havde set, var de 35 amerikanske styrtbomber, der dukkede op under skyerne. Ingen af japanerne havde observeret dem, og de fleste japanske fly var ved at tanke op og få ammunition. Det var et utroligt held for styrtbomberne, for nu var banen klar til dem. De kastede sig over de 3 hangarskibe, *Kaga*, *Akagi* og *Soryu*, der snart stod i flammer, og var ved at synke. Dette betød at de japanske

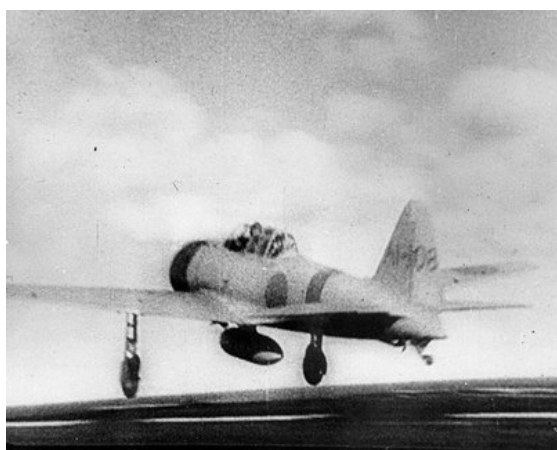

Japansk Hangarskib "Akagi"

USS Enterprise

flyvere ikke kunne lande nogle steder, og derfor enten blev skudt ned, eller var tvunget til at nødlande på vandet. Det sidste japanske hangarskib, *Hiryu*, fik lavet et angreb inden

Japansk Zero Fighter

det blev bombet til bunds. Dets angreb ramte succesfuldt det amerikanske hangarskib *Yorktown*. Da regnskabet blev gjort op, havde japanerne mistet 332 flyvemaskiner og ca. 2.500 mand. Det var et dyrt angreb for japanerne, for nu havde de mistet deres bedste piloter. Dette var det første nederlag i den japanske flådes historie, og admiral Isoroku Yamamoto var fuldstændig ulykkelig.

I Japan fik man ingen informationer, selv statsminister fik ingen oplysninger. Det var en japansk fejl der forårsagede nederlaget, og derfor ville de ikke have det offentliggjort. Faktum er, at hvis de utroligt heldige

styrtbomber var kommet bare 5 minutter før eller efter, ville japanerne have haft Midway i deres hænder.

Midway var en af de mest betydningsfulde slag under Stillehavskrigen. Som tidligere nævnt ville en japansk sejr kunne medføre store tab for amerikanerne, da japanerne havde planlagt at bygge base på øen efter. Efter at amerikanerne havde vundet slaget ved Midway, satte de deres offensive i gang. Hvis amerikanerne gik i offensive nu, kunne dette stoppe den japanske fremmarch. Amerikanernes næste mål blev, Guadalcanal.

Kampen om Guadalcanal

Oplysninger: Japansk ø, jungle kontinent og derfor en meget fugtig ø, det er den af Salomon øerne, der ligger Nordøst for Australien. Denne ø var en af de sidste i Stillehavskrigen, og en af de vigtigste for amerikanerne.

Slaget: Japanerne var ved at bygge en flyvebase på Guadalcanal. Når denne flybase var færdig, kunne japanerne afskære forsyningslinjerne imellem USA og MacArthurs styrker i Australien. Derfor blev amerikanerne nødt til at erobre Guadalcanal. Den 7. august stormede 11.000 marineinfanterister i land på Guadalcanal. Da øen var meget lang, kunne japanerne ikke patruljere den med fly, både eller soldater. Derfor havde amerikanerne denne store chance, og de udnyttede den med stor fordel. Amerikanernes mission lød følgende: "Snup flybasen og forsvare den!" Amerikanerne fik overtaget flybasen ret hurtigt, og så gjaldt det om at forsvare den. Japanerne ville ikke give slip på sådan en kostbar ø. Derfor var nogle voldsomme og blodige kampe på øen. Det vigtigste var ikke at

Amerikansk Landgangs båd

Amerikanske infanterister tager sig en pause

have de bedste soldater, men derimod at sende de bedste og fleste forsyninger af medicin, ammunition og mad. At sende forsyninger kunne være problematisk pga. de store afstande for begge nationer. Pga. af fugten og varmen, gik der let betændelse i skudsårene. Mange fik dysenteri og malariaen hærgede dem alle.

Japanerne forsøgte, at sende skibe til Guadalcanal, således var der ikke blot voldsomme kampe på land, men også til søs. Japanerne kæmpede bedst i junglen, da de var vant til klimaet, derfor lavede de nogle skræmmende angreb om natten. Man sagde dog, at junglen var ligeså ubehagelig

og frygtindgydende for en 18-årig fra New York som for en 18-årig fra Tokyo.

Mange af de amerikanske soldater følte sig ensomme og glemte af verden, og nogle tabte op til 23 kg ved opholdet på Guadalcanal. De var også trætte, men som de sagde: "Trætheden og arbejdet er en fast rutine." Søvn var noget man drømte om, men der var ingen søvn at komme efter. Slagene på Guadalcanal var frygtelige, trods det kæmpede man videre. Den 9. februar 1943 var slaget dog forbi. Amerikanerne havde vundet og tabene på begge sider var store. Amerikanerne havde mistet 1592 marineinfanterister og havde 4183 sårede, herudover fik 5000 malaria. Tabene til søs var mindst ligeså høje.

Tabet for japanerne var dog meget større, de havde mistet over 50.000 mand ved Guadalcanal på land og til søs. Japanerne var knuste, for de troede de var guddommelige og derfor ikke kunne tabe, ligesom amerikanerne troede de var uovervindelige pga. deres magt. Den 2. september 1945 overgav Japan sig, efter at de var blevet bombet af 2 atombomber på byerne: Nagasaki og Hiroshima.

Konklusion

Jeg har med denne opgave forsøgt at fremlægge forholdene under Stillehavskrigen med fokus på øerne Pearl Harbor, Midway og Guadalcanal.

Jeg er kommet frem til, at hvis amerikanerne før angrebet på Pearl Harbor havde knækket den japanske morsekode, ville situationen have været en hel anden. I så fald ville amerikanerne have haft tid til at forberede et forsvar og ville ikke have lidt så store tab.

Herudover kan jeg konkludere, at hvis de amerikanske styrtbombefly ikke var i det øjeblik, hvor de japanske fly var ved at tanke op, havde amerikanerne tab slaget.

Til slut er der at tilføje, at slaget ved Guadalcanal blev vundet af amerikanerne primært fordi, de havde mulighed for at sende flest forsyninger til deres marineinfanterister.

Litteraturliste

Bøger:

- Hansen. Ole, Steen: De store slag i Anden Verdenskrig, *Flachs ApS*, 2000.
- Chrisp, Peter, Krigen i Stillehavet, *Flachs*, 2003

Websider:

- www.wikipedia.org
- <http://plasma.nationalgeographic.com/pearlharbor>
- <http://historyplace.com/worldwar2/timeline/pearl.htm>
- <http://hobro-gym.dk/th/A-bomben/Stillehavskrigen.htm>
- <http://cando.dk/sph96857.aspx>
- <http://www.diggerhistory.info/pages-battle/ww2&pearl-harbour.htm>
- www.duda.dk
- www.1sted.dk/ii/marinen/pearl.html
- www.library-thinkquest.org.org/19090/media/proph.jpg
- www.ccds.charlotte.nc.us/history/japan03/rizzo/japanese_plane_deployment

Film:

- Bay, Michael, Pearl Harbor, *WGA*, 2001